

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatick Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 8. september 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-525/20	ITD og Danske Fragtmænd mod Kommissionen <u>Emne:</u> Spørgsmål om annullation af Kommissionens afgørelse om statsstøtte ydet til PostNord <u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 3006 final af 12. maj 2020 i statsstøttesag SA.52489 (2018/FC) — Danmark, og i statsstøttesag SA.52658 (2018/FC) — Sverige (Påstået statsstøtte til PostNord Logistics) annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	Dom	13.09.23
T-486/18 RENV	Danske Slagtermestre mod Kommissionen (hjemvist til realitetsbehandling) <u>Emne:</u> Statsstøtte eller ej ved ændring af de danske betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber. <u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse af 19. april 2018 i statsstøttesag SA.37433(2017/FC) notificeret under dokument nr. C(2018) 2259 annulleres, — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Erhvervsministeriet Miljøministeriet	MF	26.09.23
T-77/20	Ascenza Agro og Afrasa mod Kommissionen <u>Emne:</u> Forbud mod skadelige pesticider i Danmark <u>Påstande:</u> — Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Fødevareministeriet	Dom	27.09.23

	— Den anfægtede retsakt annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
C-321/21 P	Ryanair mod Kommissionen <u>Emne:</u> Den danske stats kompensation for skade som følge af COVID-19 udbruddet til SAS (statsstøtte) <u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 15. april 2020 om statsstøtte SA.56795 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Finansministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	Dom	28.09.23
C-470/21	La Quadrature du Net e.a. Spørgsmål: 1. Er civilstandsoplysninger i form af oplysninger om en IP-adresse blandt de trafik- eller lokaliseringsdata, der principielt skal gøres til genstand for en forudgående kontrol ved en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet på brugerne, herunder deres kontaktoplysninger, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ myndighed skal indsamle disse data om de pågældende brugeres IP-adresse uden en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] – i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet [på brugerne], af den omstændighed, at disse data alene kan indsamles med henblik på at forhindre tilsidesættelser af forpligtelser, der i national ret er præcist, indskrænkende og udtømmende defineret, og af den omstændighed, at en systematisk kontrol af adgangen til data om hver enkelt bruger foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser, vil skade opfyldelsen af den samfundsopgave, der er overdraget den uafhængige administrative myndighed, der er beføjet til at foretage denne indsamling – er til hinder for, at denne kontrol foretages i overensstemmelse med hensigtsmæssige retningslinjer, såsom en automatisk kontrol, i givet fald under tilsyn af en intern enhed i det pågældende organ, hvis embedsmænd, der foretager indsamlingen, er uafhængige og upartiske?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	28.09.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags- type	Proces- skridt	Dato
---------	--------------------------	-------------	---------------	-------------------	------

C-71/21	<p>Sofiyska gradska prokuratura <u>Spørgsmål:</u> 1) Giver bestemmelserne i artikel 1, stk. 2 og 3, i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge mulighed for at udstede en ny arrestordre med henblik på retsforfølgning mod en person, som en medlemsstat i Den Europæiske Union har afvist at overgive på grundlag af aftalens artikel 1, stk. 3, sammenholdt med artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?</p> <p>2) Giver bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge samt artikel 21, stk. 1, og artikel 67, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 6 og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder mulighed for, at en medlemsstat, som har modtaget en arrestordre, træffer fornyet afgørelse i en sag, hvor en anden medlemsstat har afvist at overgive den samme person med henblik på retsforfølgning i den samme sag, efter at den eftersøgte har gjort brug af sin ret til fri bevægelse og er flyttet fra den stat, hvor anmodningen om udlevering blev afvist, til den stat, som har modtaget den nye arrestordre?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	14.09.23
C-508/21 P og C-509/21 P	<p>Dansk Erhverv mod Kommissionen, pant i grænsebutikker <u>Påstande:</u> 1. Den appellerede doms konklusion ophæves. 2. Der afsiges dom i sag T-47/19, Danske Erhverv mod Kommissionen, idet afsnit i den anfægtede afgørelse 1 annulleres. 3. Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen. 4. Hver part og hver intervenient tilpligtes at bære deres egne omkostninger i sagen i første instans</p>	Udenrigsministeriet Miljøministeriet	O-sag	Dom	14.09.23
C-27/22	<p>Volkswagen Group Italia et Volkswagen Aktiengesellschaft <u>Spørgsmål:</u> 1) Kan sanktioner for ukorrekt handelspraksis som omhandlet i den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 2005/29/EF kvalificeres som administrative sanktioner af strafferetlig karakter? 2) Skal artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ bøde af strafferetlig karakter, som en juridisk person er blevet pålagt for ulovlig adfærd i form af ukorrekt handelspraksis, kan stadfæstes under en retssag og blive endelig, såfremt samme person i mellemtiden i en anden medlemsstat er blevet domfældt ved en straffedom, som er blevet endelig, før retsafgørelsen i søgsmålet til anfægtelse af den første</p>	Justitsministeriet Rigsadvokaten	O-sag	Dom	14.09.23

	<p>administrative bøde af strafferetlig karakter har fået retskraft?</p> <p>3) Kan bestemmelserne i direktiv 2005/29, navnlig artikel 3, stk. 4, og artikel 13, stk. 2, litra e), begrunde en fravigelse af forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem), der er fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (efterfølgende inkorporeret i traktaten om Den Europæiske Union ved artikel 6 TEU) og Schengen-konventionens artikel 54?</p>				
C-83/22	<p>Tuk Tuk Travel <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 169, stk. 1, TEUF og artikel 169, stk. 2, litra a), TEUF og artikel 114, stk. 3, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for artikel 5 i direktiv 2015/2302 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, da denne artikel blandt de bindende oplysninger, der skal gives til den rejsende forud for aftaleindgåelsen, ikke omfatter den i direktivets artikel 12 anerkendte ret til at opsige aftalen om en pakkerejse inden dens begyndelse med fuld refusion af alle betalinger i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der i væsentlig grad påvirker leveringen af pakkerejsen? Er artikel 114 TEUF og 169 TEUF samt artikel 15 i direktiv 2015/2302 til hinder for anvendelsen af forhandlingsgrundsætningen og kongruensprincippet, som er fastsat i artikel 216 og artikel 218, stk. 1, i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om den civile retspleje, herefter »civilprocesloven«), når disse processuelle principper kan hindre den fulde beskyttelse af den sagsøgende forbruger?</p>	<p>Erhvervsministeriet Transportministeriet Klima-, Energi-, og Forsyningsministerie t</p>	O-sag	Dom	14.09.23
C-113/22	<p>TGSS <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal det i Criterio de Gestión 1/2020 (forvaltningskriterium nr. 1/2020) af 31. januar 2020, som er udstedt af Subdirección General de Ordenación y Asistencia Jurídica (undergeneraldirektoratet for juridisk planlægning og assistance) under INSS (det nationale institut for social sikring, Spanien) [...], omhandlede driftsorgans praksis, hvorefter der altid gives afslag på det omtvistede tillæg til mænd, og disse således bliver tvunget til at gøre deres rettighed gældende ved domstolene, således som det er tilfældet for sagsøgeren i den foreliggende sag, i henhold til Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring anses for en anden slags administrativ tilsidesættelse heraf end den ved lov fastsatte tilsidesættelse, der blev fastslået i Den Europæiske Unions Domstols dom af 12. december 2019, WA (sag C-450/2018), således at denne administrative tilsidesættelse isoleret set udgør en forskelsbehandling på grundlag af køn, henset til at princippet om ligebehandling i henhold til direktivets artikel 4 indebærer, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted på grundlag af køn, hverken direkte eller indirekte, og at medlemsstaterne i henhold til dets artikel 5 træffer de nødvendige foranstaltninger til ophævelse af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som er i modstrid med princippet om ligebehandling?</p>	<p>Miljøministeriet</p>	O-sag	Dom	14.09.23

	<p>2. Alt afhængig af besvarelsen af det foregående spørgsmål, og under hensyntagen til direktiv 79/7 (navnlig artikel 6 heri samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet i forbindelse med de retlige konsekvenser af en tilsidesættelse af EU-retten), skal det tidspunkt, hvor den retslige anerkendelse af tillægget får retsvirkninger, da være tidspunktet for ansøgningen (med 3 måneders tilbagevirkende kraft), det tidspunkt, hvor WA-dommen blev afsagt eller offentliggjort, eller tidspunktet for den begivenhed, der udløste tildelingen af de ydelser ved varig uarbejdsdygtighed, som det omtvistede tillæg vedrører?</p> <p>3. Alt afhængig af besvarelsen af de foregående spørgsmål, og under hensyntagen til det gældende direktiv (navnlig artikel 6 heri samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet i forbindelse med de retlige konsekvenser af en tilsidesættelse af EU-retten), er der da grundlag for en erstatning, som afhjælper skaden, og som har afskrækkende virkning, når det tages i betragtning, at den lidte skade ikke bliver afhjulpet fuldt ud ved fastlæggelsen af det tidspunkt, hvor den retslige anerkendelse af tillægget får retsvirkninger, og skal sagsomkostningerne og advokatsalærerne i forbindelse med sagens behandling ved Juzgado de lo Social (domstol i arbejds- og socialretlige sager) og ved denne afdeling for arbejdsret under alle omstændigheder medregnes som en del af skadeserstatningen?</p>				
C-115/22	<p>NADA e.a. <u>Spørgsmål:</u> I. Er oplysningen om, at en bestemt person har overtrådt visse antidopingregler og som følge af denne overtrædelse er udelukket fra at deltage i (nationale og internationale) konkurrencer, en »helbredsoplysning« som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«)?</p> <p>II. Er den generelle forordning om databeskyttelse – navnlig henset til artikel 6, stk. 3, andet afsnit, heri – til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken navnene på de personer, der er berørt af USK's afgørelse, varigheden af udelukkelsen og grundene hertil offentliggøres, uden at det er muligt at udlede helbredsoplysninger om den registrerede? Spiller det i den forbindelse en rolle, at der i henhold til den nationale ordning kun kan ses bort fra offentliggørelse af disse oplysninger over for offentligheden, såfremt den registrerede er en motionsidrætsudøver, en mindreårig person eller en person, der ved meddelelse af oplysninger eller andre informationer i væsentligt omfang har bidraget til at afsløre potentielle overtrædelser af antidopingregler?</p> <p>III. Kræver den generelle forordning om databeskyttelse – navnlig henset til principperne i artikel 5, stk. 1, litra a) og litra c), heri – for offentliggørelsen under alle omstændigheder, at der foretages en interesseafvejning for så vidt angår på den</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	14.09.23

	<p>ene side den registreredes personlige interesser, der berøres af en offentliggørelse, og på den anden side offentlighedens interesse i at få oplysninger om en idrætsudøvers overtrædelse af antidopingregler?</p> <p>IV. Er oplysningen om, at en bestemt person har overtrådt visse antidopingregler og som følge af denne overtrædelse er udelukket fra at deltage i (nationale og internationale) konkurrencer, en behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser som omhandlet i artikel 10 i den generelle forordning om databeskyttelse?</p> <p>V. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Er USK, der er oprettet i henhold til § 8 i ADBG 2021, en offentlig myndighed som omhandlet i artikel 10 i den generelle forordning om databeskyttelse?</p>				
C-234/22	<p>Roheline Kogukond e.a. <u>Spørgsmål:</u> 1.1. Skal oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer kvalificeres som miljøoplysninger som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 2, nr. 1), litra a) eller b)? 1.2. Såfremt der i henhold til besvarelsen af det første spørgsmål er tale om miljøoplysninger: 1.2.1. Skal miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 1, litra d), da fortolkes således, at materiale under udarbejdelse eller ufærdige dokumenter og data også omfatter oplysninger om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer? 1.2.2. Skal miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra a), fortolkes således, at den i denne bestemmelse fastsatte betingelse – at lovgivningen stiller krav om en fortrolig behandling – er opfyldt, hvis kravet om fortrolighed ikke er fastsat for en konkret type oplysninger, men fremgår af en fortolkning af en bestemmelse i en retsakt af generel karakter såsom lov om offentlige oplysninger eller lov om statslige statistikker? 1.2.3. Skal der konstateres en faktisk ugunstig indvirkning på statens internationale forbindelser, idet denne indvirkning muliggøres af udleveringen af de anmodede oplysninger, for at miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra b), finder anvendelse, eller er det tilstrækkeligt, at der konstateres en risiko for dette? 1.2.4. Berettiger den i miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra h), anførte grund »beskyttelsen af det miljø, oplysningerne vedrører« en begrænsning af adgangen til miljøoplysninger for at sikre den statslige statistiks pålidelighed? 1.3. Såfremt oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer i hovedsagen i henhold til besvarelsen af det første spørgsmål ikke er miljøoplysninger, skal en anmodning om sådanne oplysninger da anses for en anmodning om adgang til oplysninger som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 2, nr. 1), litra b), idet denne anmodning skal behandles i henhold til artikel 8, stk. 2?</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet</p>	O-sag	GA	14.09.23

	<p>1.4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer i hovedsagen da anses for oplysninger om de fremgangsmåder for analyser, prøveudtagninger og forbehandling af prøver, der er anvendt ved tilvejebringelse af oplysningerne som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 2?</p> <p>1.5.1. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, kan den adgang til sådanne oplysninger, der omhandles i miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 2, da begrænses af nogen tungtvejende grund, som følger af national lovgivning?</p> <p>1.5.2. Kan en afvisning af at udlevere oplysningerne på grundlag af miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 2, mildnes, f.eks. af foranstaltninger, hvorved forsknings- og udviklingsinstitutioner eller rigsrevisionen gives adgang til de anmodede oplysninger med henblik på en kontrol?</p> <p>1.6. Kan en afvisning af at udlevere oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer i hovedsagen begrundes med formålet om at sikre miljøoplysningernes kvalitet som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 1?</p> <p>1.7. Udgør 21. betragtning til miljøoplysningsdirektivet et retsgrundlag for at udlevere oplysninger om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer?</p>				
C-246/22	<p>Staatsanwaltschaft Köln et Bundesamt für Güterverkehr</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Udgør transporten af tomme containere til [læsning] henholdsvis til [løsning] en uadskillelig del af transporten af læssede containere, således at transporten af tomme containere er omfattet af den privilegerede status, som transporten af læssede containere har, fordi de sidstnævnte er undtaget fra bestemmelserne om cabotagekørsel i forbindelse med kombineret transport</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	14.09.23
C-436/22	<p>ASCEL</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Idet formålet med enhver foranstaltning, der er vedtaget af en medlemsstat i henhold til direktivet, i overensstemmelse med dens artikel 2, stk. 2, bør være at bidrage til at opretholde eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for dyrearter af fællesskabsbetydning, såsom ulven (<i>lupus canis</i>)</p> <p>[1] Er bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, artikel 4, 11, 12, 14, 16 og 17 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter til hinder for, at en regional lov (Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (lov nr. 4/1996 af 12.7.1996 om jagt i Castilla og León) og senere Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (lov nr. 4/2021 af 1.7.2021 om jagt og bæredygtig forvaltning af jagtressourcerne i Castilla og León)) erklærer ulven for en vildtart, der må jages, og det følgelig er tilladt regionalt at udnytte ulve i jagtområder i sæsonerne</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	14.09.23

<p>2019/2020, 2020/2021 og 2021/2022, når dens bevaringsstatus er ugunstig/tilstrækkelig ifølge den rapport for den seksårige periode 2013-2018, som Spanien forelagde Europa-Kommissionen i 2019, og hvorfor staten (medlemsstaten, jf. habitatdirektivets artikel 4) inkluderede alle de spanske ulvebestande på listen over vilde arter under en særlig beskyttelsesordning og det spanske katalog over truede arter og også gav streng beskyttelse til bestandene nord for Duero?</p> <p>[2] Er det foreneligt med dette formål, at der ydes ulven forskellig beskyttelse, alt efter om den befinder sig nord eller syd for Duero-floden, når – idet der tages hensyn til, at i) denne sondring videnskabeligt set aktuelt er uhensigtsmæssig, ii) at vurderingen af ulvens bevaringstilstand i de tre regioner, hvor den befinder sig i Spanien, Alperne, Atlanterhavet og Middelhavet, i perioden 2013-2018 er ugunstig, iii) at ulven er en art, der er undergivet streng beskyttelse i stort set alle medlemsstater og navnlig, på grund af det delte område, i Portugal, og iv) EU-Domstolens praksis om det naturlige udbredelsesområde og det territoriale anvendelsesområde der skal tages i betragtning ved vurderingen af ulvens bevaringsstatus, – det i højere grad er i overensstemmelse med nævnte direktiv, ikke mindst bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, at ulven indgår, uden at sondre mellem området nord for Duero og området syd for Duero, i bilag II og IV, således at dens indfangning eller drab kun ville være mulig, når der ikke er nogen anden brugbar løsning i henhold til og i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 16?</p> <p>I tilfælde af, at sondringen [efter om ulven befinder sig nord eller syd for Duero] anses for at være berettiget,</p> <p>[3] Omfatter begrebet »udnyttelse« i direktivets artikel 14 udnyttelse af denne art til jagt, dvs. jagten på den, i betragtning af artens særlige betydning (den er prioriteret i de øvrige territoriale områder), idet det hidtil har været tilladt at jage den, og da dens status i perioden 2013-2018 er blevet vurderet som ugunstig?</p> <p>[4] Er det foreneligt med direktivets artikel 14, at ulven nord for Duero ved lov erklæres for en vildtart, der må jages (artikel 7 i og bilag I til lov nr. 4/1996 af 12.7.1996 om jagt i Castilla og León og artikel 6 i og bilag I til lov 4/2021 af 1.7.2021 om jagt og bæredygtig forvaltning af jagtressourcerne i Castilla og León), og at der godkendes en plan om regional udnyttelse af ulve i jagtområderne nord for Duero-floden for sæsonerne 2019/2020, 2020/2021 og 2021/2022, uden at der foreligger data, der vil gøre det muligt at vurdere, om den overvågning, der er fastsat i direktivets artikel 11, er gennemført, uden optælling af populationen siden 2012-2013 og uden tilstrækkelig, objektiv, videnskabelig og aktuel information om ulvens tilstand i de administrative sagsakter, der har tjent som grundlag for udarbejdelsen af den regionale udnyttelsesplan, når vurderingen af ulvens bevaringsstatus i perioden 2013-2018 i de tre regioner, hvor den befinder sig i Spanien, Alperne, Atlanterhavet og Middelhavet, er ugunstig?</p> <p>[5] Følger det af bestemmelserne i habitatdirektivets artikel 4, 11 og 17, at derapporter, der skal tages i</p>				
--	--	--	--	--

	<p>betragtning ved fastlæggelsen af ulvens bevaringsstatus (aktuelle og reelle bestandsniveau, aktuelle geografisk udbredelse, reproduktionsindeks osv.) er dem, der udarbejdes af medlemsstaten hvert sjette år eller om nødvendigt inden for en kortere periode gennem et videnskabeligt udvalg som det, der blev oprettet ved Real Decreto 139/2011 (kongeligt dekret nr. 139/2011), idet der tages hensyn til, at ulvenes bestande findes inden for forskellige selvstyrende regioners områder, og at det er nødvendigt at foretage en evaluering af foranstaltningerne for en lokal bestand »i større målestok«, jf. Domstolens dom af 10. oktober 2019 i sag C-674/17?</p>				
C-568/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid <u>Spørgsmål:</u> Skal Dublinforordningens artikel 2, litra l), fortolkes således, at et diplomatisk kort, der er udstedt af en medlemsstat i henhold til Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, er en opholdstilladelse i denne bestemmelses forstand?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	21.09.23
C-47/22	<p>Apotheke B. <u>Spørgsmål:</u> 1. a) Skal artikel 80, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83 fortolkes således, at det krav, der fremgår af denne bestemmelse, også er opfyldt, hvis – som det er tilfældet i hovedsagen – indehaveren af en forhandlingstilladelse aftager lægemidler fra andre personer, som i henhold til de nationale retsfor skrifter også har tilladelse eller bemyndigelse til at udlevere lægemidler til forbrugerne, men ikke selv er indehaver af en sådan tilladelse, eller som i henhold til dette direktivs artikel 77, stk. 3, er fritaget fra pligten til at opnå en sådan tilladelse, og de pågældende lægemidler kun aftages i ringe omfang? b) Såfremt det første spørgsmål, litra a), besvares benægtende, er det da relevant for opfyldelsen af det i artikel 80, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83 omhandlede krav, om de lægemidler, der er aftaget som i hovedsagen og som beskrevet i det første spørgsmål, litra a), kun udleveres til personer, som i henhold til dette direktivs artikel 77, stk. 2, har tilladelse eller bemyndigelse til at udlevere lægemidler til forbrugerne, eller også til personer, som selv er indehavere af en forhandlingstilladelse? 2. a) Skal artikel 79, litra b), samt artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.2 i vejledningen fortolkes således, at personalekravene også er opfyldt, hvis den ansvarlige person, som det er tilfældet i hovedsagen, er (fysisk) fraværende fra virksomheden i en periode på fire timer, men kan kontaktes telefonisk i denne periode? b) Skal direktiv 2001/83, navnlig direktivets artikel 79 og artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.3, stk. 1, i vejledningen, fortolkes således, at personalekravene i henhold til disse bestemmelser henholdsvis vejledningen er opfyldt, hvis – som det er tilfældet i hovedsagen – de medarbejdere, der er til stede i virksomheden under den ansvarlige persons fravær som beskrevet i det andet spørgsmål, litra a), navnlig under en inspektion foretaget af medlemsstatens kompetente myndighed, ikke er i stand til selv at kunne</p>	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	21.09.23

	<p>give oplysninger om de relevante skriftlige procedurer for deres respektive ansvarsområder?</p> <p>c) Skal direktiv 2001/83, og navnlig direktivets artikel 79 og artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.3 i vejledningen, fortolkes således, at der ved vurderingen af, om der er et tilstrækkeligt antal kompetente medarbejdere til rådighed på alle niveauer i en grossistvirksomhed, også – som det er tilfældet i hovedsagen – skal tages hensyn til aktiviteter, der er udlagt til tredjepersoner (eller aktiviteter, som udføres af tredjepersoner på kontrakt), og er det nævnte direktiv til hinder for, at der indhentes en sagkyndig rapport til brug for denne vurdering, eller påbyrder det sågar, at der indhentes en sådan rapport?</p> <p>3. Skal direktiv 2001/83, navnlig direktivets artikel 77, stk. 6, og artikel 79, fortolkes således, at tilladelsen til at udøve virksomhed som lægemiddelgrossist også skal trækkes tilbage, hvis det konstateres, at et krav i henhold til dette direktivs artikel 80 ikke er opfyldt, som f.eks. i hovedsagen i forbindelse med afgang af lægemidler i strid med det nævnte direktivs artikel 80, stk. 1, litra b), men dette krav atter overholdes, i hvert fald på det tidspunkt, hvor medlemsstatens kompetente myndighed henholdsvis den involverede domstol træffer sin afgørelse? Såfremt dette besvares benægtende: Hvilke andre EU-retlige krav er der til vurdering, navnlig, hvornår skal tilladelse (kun) suspenderes i stedet for at trækkes tilbage?</p>				
C-116/22	<p>Kommissionen mod Tyskland</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat artikel 4, stk. 4, i direktiv 92/43 1, idet den ikke har udpeget 88 ud af 4606 lokaliteter, for hvilke seksårsfristen i denne bestemmelse er udløbet, som særlige bevaringsområder;</p> <p>har tilsidesat artikel 4, stk. 4, i direktiv 92/43, idet den for 88 af de omhandlede 4606 lokaliteter ikke har fastsat nogen bevaringsmålsætninger og i øvrigt ved fastlæggelsen af bevaringsmålsætninger generelt og strukturelt følger en praksis, der ikke opfylder de retlige krav i denne bestemmelse</p> <p>har tilsidesat artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43, idet den for 737 af de omhandlede 4606 lokaliteter ikke har fastlagt nogen bevaringsforanstaltninger og i øvrigt ved fastlæggelsen af bevaringsforanstaltninger generelt og strukturelt følger en praksis, der ikke opfylder de retlige krav i denne bestemmelse;</p> <p>2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	21.09.23
C-139/22	<p>mBank</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 3, stk. 1, artikel 7, stk. 1 og 2, samt artikel 8 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler samt effektivitetsprincippet fortolkes således, at det for at anerkende et kontraktvilkår, som ikke er individuelt forhandlet, som et urimeligt kontraktvilkår, er tilstrækkeligt at fastslå, at indholdet af det pågældende kontraktvilkår svarer til indholdet af en standardkontraktbestemmelse, der er indført i registret over urimelige klausuler?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	21.09.23

	<p>2. Skal artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en retslig fortolkning af nationale bestemmelser, hvorefter et urimeligt kontraktvilkår mister sin urimelige karakter, hvis forbrugeren kan beslutte at opfylde sine kontraktlige forpligtelser på grundlag af et andet kontraktvilkår, som er rimeligt?</p> <p>3. Skal artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at den erhvervsdrivende har en forpligtelse til at oplyse enhver forbruger om aftalens væsentlige karaktertræk og de risici, der er forbundet med aftalen, selv om den specifikke forbruger har den relevante viden inden for det pågældende område?</p> <p>4. Skal artikel 3, stk. 1, artikel 6 [...] og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at det i tilfælde, hvor flere forbrugere indgår den samme aftale med en erhvervsdrivende, er muligt at antage, at de samme kontrakt vilkår er urimelige over for den ene forbruger og rimelige over for den anden, og i givetfald kan en konsekvens heraf være, at aftalen viser sig at være ugyldig for den ene forbruger, og at aftalen for den anden forbruger vil være gyldig, og at denne forbruger dermed pålægges alle forpligtelser, der følger heraf?</p>				
C-143/22	<p>ADDE e.a. <u>Spørgsmål:</u> Kan en udlænding, som indrejser direkte fra en stat, der er part i den konvention, der blev undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, hvis der på de betingelser, der er fastsat i kapitel II i afsnit III i forordning (EU) 2016/399, midlertidigt genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, nægtes indrejse i forbindelse med den kontrol, der foretages ved den pågældende grænse, i medfør af denne forordnings artikel 14, uden at direktiv 2008/115/EF finder anvendelse?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	21.09.23
C-151/22	<p>Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 10, stk. 1, litra e), i direktiv 2011/95 fortolkes således, at forfølgelsesgrunden »politisk anskuelse« også kan påberåbes af ansøgere, som blot hævder at repræsentere og/eller ytre en politisk mening, uden de under opholdet i oprindelseslandet og siden under opholdet i modtagelseslandet har været i søgelyset hos en aktør, der kan stå bag forfølgelse? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og følgelig allerede en politisk mening er tilstrækkeligt for en kvalificering som politisk anskuelse, hvilken værdi skal styrken af denne politiske mening, grundholdning eller anskuelse og udlændingens interesse i de deraf følgende handlinger da tillægges i forbindelse med behandlingen og vurderingen af en asylansøgning, dvs. i forbindelse med prøvelsen af, hvor realistisk den pågældende ansøgers påståede frygt for forfølgelse er? 3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, gælder i så fald standarden om, at denne politiske anskuelse skal være dybt rodfæstet, og hvis dette</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	21.09.23

	<p>besvares benægtende, hvilken standard skal da anvendes og hvordan?</p> <p>4. Såfremt der gælder den standard, at denne politiske anskuelse skal være dybt rodfæstet, kan det da forventes af en ansøger, som ikke dokumenterer, at den pågældende repræsenterer en dybt rodfæstet politisk anskuelse, at vedkommende efter at være hjemvendt til sit oprindelsesland afstår fra at ytre sin politiske mening for ikke at komme i søgelyset hos en aktør, der kan stå bag forfølgelse?</p>				
C-164/22	<p>Juan</p> <p><u>Spørgsmål uofficiel dansk oversættelse:</u></p> <p>Udsættelse af afgørelsen i appelsagen i afventning af afgørelsen af den præjudicielle afgørelse.</p> <p>2° Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål1 Ja, i den foreliggende sag foreligger der en situation med "bis in idem" i CFREU's artikel 50 og gennemførelseskonventionens artikel 54, fordi der er tale om de samme faktiske omstændigheder, afhængigt af den rækkevidde, som den europæiske retspraksis tillægger dette begreb, eller tværtimod tilkommer det den forelæggende ret i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i denne afgørelse, da der er tale om en samlet vedvarende overtrædelse, herunder behovet for at omarbejde sanktioner og fastsætte en sanktionsgrænse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.</p> <p>2° For at forstå, at der ikke er nogen situation med "bis in idem", fordi der ikke er nogen fuldstændig identitet af fakta i overensstemmelse med de kriterier, der er opstillet i denne beslutning: A) Ja, henset til omstændighederne i den foreliggende sag, er de begrænsninger i retsvirkningerne af domme afsagt af andre EU-stater, der udtrykkeligt er fastsat i artikel 14, stk. 2, i organisk lov nr. 7/2014 af 12. november 2014 om udveksling af strafferegisteroplysninger og behandling af strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, som gennemfører EU-lovgivningen, forenelige med Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA, af 24. juli 2008 om behandling af domme mellem Den Europæiske Unions medlemsstater i forbindelse med nye straffesager samt med artikel 45 og 49, stk. 3, i EUFCCC og princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser inden for EU. B) Ja, manglen på en procedure i spansk ret, der tillader anerkendelse af europæiske udenlandske domme, omarbejdning og tilpasning eller begrænsning af sanktioner på en sådan måde, at det sikres, at de er forholdsmæssige, når der foreligger en situation med en udenlandsk dom, skal forkyndes i Spanien, idet der henvises til handlinger, der er i et kontinuitets- eller strafferetligt forhold til andre retter i Spanien, og for hvilke der også er afsagt dom, er det i strid med artikel 45 og 49, stk. 3, i CFREU, sammenholdt med artikel 4, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 og artikel 8, stk. 1, og artikel 2 i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager.</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	21.09.23

C-299/22	<p>Tez Tour <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal myndighederne i afrejsestaten og/eller ankomststaten have udsendt en officiel advarsel mod at undlade unødvendig rejseaktivitet og/eller have klassificeret bestemmelseslandet (og muligvis også afrejselandet) som et risikoområde for, at det kan antages, at der er indtruffet uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf i den i artikel 12, stk. 2, første punktum, i direktiv (EU) 2015/2302 omhandlede forstand?</p> <p>2. Skal der ved vurderingen af, om der foreligger uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf på tidspunktet for opsigelse af en aftale om en pakkerejse, og om de væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, i) udelukkende tages hensyn til objektive omstændigheder, dvs. en væsentlig indvirkning på leveringen af pakkerejsen, der udelukkende skyldes objektiv umulighed, og skal der derved forstås, at dette udelukkende omfatter tilfælde, hvor aftalens opfyldelse bliver både fysisk og retlig umulig, eller omfatter dette ikke desto mindre også tilfælde, hvor aftalens opfyldelse ikke er umulig, men (i denne sag på grund af den velbegrundede frygt for at blive smittet med covid-19) bliver kompliceret og/eller uøkonomisk (for så vidt angår de rejsendes sikkerhed, risiko for deres sundhed og/eller liv, muligheden for at opfylde formålene med ferierejsen), eller ii) skal subjektive faktorer, såsom at voksne rejser sammen med børn under 14 år eller tilhører en højrisikogruppe på grund af den rejsendes alder eller sundhedstilstand osv., tillægges betydning? Har den rejsende ret til at opsige aftalen om en pakkerejse, hvis rejse til og fra bestemmelsesstedet som følge af pandemien og dermed forbundne omstændigheder efter den gennemsnitlige rejsendes opfattelse bliver usikker, giver anledning til ulejlighed for den rejsende eller fremkalder en velbegrundet frygt hos den pågældende for en sundhedsmæssig risiko eller risiko for at blive smittet med en farlig virus?</p> <p>3. Har det forhold, at de omstændigheder, som den rejsende gør gældende, allerede var indtruffet, eller i det mindste allerede var forudsat/sandsynlige, da rejsen blev bestilt retten, på nogen måde betydning for retten til at opsige aftalen uden at betale et opsigelsesgebyr (f.eks. ved at denne ret nægtes, at der anvendes strengere kriterier for vurderingen af den negative indvirkning på leveringen af pakkerejsen osv.)? Skal der ved anvendelsen af kriteriet om rimelig forudsigelighed i forbindelse med pandemien tages hensyn til, at selv om WHO allerede havde udsendt oplysninger om virussens spredning på det tidspunkt, hvor aftalen om pakkerejsen blev indgået, var det ikke desto mindre vanskeligt at forudsige pandemiens forløb og følger, at der ikke fandtes klare foranstaltninger til at håndtere og kontrollere smitten eller tilstrækkelige data om selve smitten, og at det var åbenbart, at der var sket en stigning i smitteudviklingen fra tidspunktet for rejsens bestilling og indtil opsigelsen heraf?</p>	Justitsministeriet, Transportministeriet	O-sag	GA	21.09.23
----------	---	---	-------	----	----------

	4. Omfatter begrebet »rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf« ved vurderingen af, om der foreligger uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf på tidspunktet for opsigelse af en aftale om en pakkerejse, og om de væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, udelukkende ankomststaten eller – under hensyntagen til de uundgåelige og ekstraordinære omstændigheders art, dvs. en smitsom virusinfektion – også afrejsestaten og steder, der er forbundet med ud- og hjemrejsen (transitsteder, visse transportmidler osv.)?				
C-301/22	<p>An Bord Pleanála et Ireland and the Attorney General</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Det første spørgsmål a) Skal medlemsstater karakterisere og efterfølgende klassificere samtlige vandområder uanset størrelse, og gælder der nærmere bestemt noget krav om at karakterisere og klassificere samtlige søer med et topologisk overfladeareal på mindre end 0,5 km²? b) I hvilket omfang ændrer dette forhold sig om overhovedet for så vidt angår vandområder i et beskyttet område? Det andet spørgsmål Såfremt spørgsmål 1a besvares bekræftende, kan den kompetente myndighed da meddele tilladelse til et projekt, der kan berøre vandområdet forud for, at det karakteriseres og klassificeres? Det tredje spørgsmål Såfremt spørgsmål 1a besvares benægtende, hvad er den kompetente myndighed da forpligtet til i forbindelse med dens behandling af en ansøgning om tilladelse, der potentielt berører et vandområde, der ikke er karakteriseret og/eller klassificeret?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	21.09.23
C-414/22	<p>DocLX Travel Events</p> <p><u>Påstande:</u> 1. Skal artikel 12, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer fortolkes således, at den rejsende – uanset hvornår vedkommende meddeler opsigelsen – i hvert fald har ret til gebyrfri opsigelse, hvis de uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som berører pakkerejsen væsentligt, faktisk var indtruffet på (det planlagte) tidspunkt for rejsens begyndelse? 2. Skal artikel 12, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer fortolkes således, at den rejsende allerede har ret til gebyrfri opsigelse, hvis det på tidspunktet for meddelelsen af opsigelsen måtte forudses, at der ville indtræffe uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder?</p>	Justitsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	21.09.23
C-582/22	<p>Staatssecretaris van Financiën</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU fortolkes således, at en afgiftsordning også kan være en gyldig klagegrund, hvis gyldighedsperioden for den</p>	Skatteministeriet	O-sag	GA	21.09.23

	<p>afgift, der efterprøves, allerede er udløbet (klage over en såkaldt tidligere afgift)?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU da fortolkes således, at tilsynsorganet ved en ex postkontrol af tidligere afgifter kan erklære disse ugyldige med ex tunc-virkning?</p> <p>3. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU da en national lovgivning, som udelukker muligheden for en ex postkontrol af tidligere afgifter med ex tunc-virkning?</p> <p>4. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 56, stk. 9, i direktiv 2012/34/EU da fortolkes således, at den kompetente tilsynsmyndigheds afhjælpende foranstaltninger som fastsat heri hvad angår de retlige følger principielt også giver mulighed for at påbyde tilbagebetaling af afgifter, som infrastrukturforvalteren har opkrævet ulovligt, selv om tilbagebetalingskravene mellem jernbanevirksomheden og infrastrukturforvalteren kan gøres gældende ved et civilt søgsmål?</p> <p>5. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende, følger der da i alle tilfælde en ret til at indgive klage over tidligere afgifter af artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvis en tilbagebetaling af ulovligt opkrævede tidligere afgifter uden en klageafgørelse fra tilsynsorganet ifølge Domstolens praksis i sagen CTL Logistics (dom af 9.11.2017, C-489/15, EU:C:2017:834) er udelukket i henhold til de nationale civilretlige bestemmelser?</p>				
T-12/15	<p>Banco Santander og Santusa mod Kommissionen <u>Påstande:</u> Sagen antages til realitetsbehandling, og annullationspåstandene fremsat i dette søgsmål tiltrædes. Afgørelsens artikel 1 annulleres, for så vidt som den fastslår, at de spanske myndigheders nye administrative fortolkning af artikel 12 TRLIS skal anses for en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked. Afgørelsens artikel 4, stk. 1, annulleres, for så vidt som Kongeriget Spanien pålægges at bringe det, der som beskrevet i artikel 1 anses for en støtteordning, til ophør. Afgørelsens artikel 4, stk. 2, 3, 4 og 5, annulleres, for så vidt som Kongeriget Spanien pålægges at tilbagesøge de beløb, som Kommissionen har anset for statsstøtte. Subsidiært begrænses omfanget af den tilbagesøgning, som Kongeriget Spanien er pålagt ved afgørelsens artikel 4, stk. 2, på samme måde som i den første og anden afgørelse. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	27.09.23
C-671/21	<p>Gargždu geležinkelis <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 47, stk. 4, første og andet punktum, i direktiv 2012/34/EU fortolkes således, at bestemmelsen utvetydigt forbyder indførelsen af nationaleretsforskrifter, der bestemmer, at i tilfælde af overbelastet infrastruktur kan intensiteten for så vidt angår anvendelsen af jernbaneinfrastrukturen på</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	28.09.23

	<p>tidspunktet for kapacitetstildelingen tages i betragtning? Har det nogen betydning for denne bedømmelse, hvorvidt jernbaneinfrastrukturens udnyttelsesgrad er knyttet til den tidligere faktiske udnyttelse af denne infrastruktur eller den planlagte udnyttelse i den periode, hvor den relevante køreplan er gældende? Har bestemmelserne i artikel 45 og 46 i direktiv 2012/34/EU, der tillægger den offentlige infrastrukturforvalter eller den enhed, der træffer afgørelse om kapaciteten, et bredt skøn i forbindelse med samordningen af den ansøgte kapacitet, og gennemførelsen af disse bestemmelser i national ret nogen betydning for denne bedømmelse? Har den omstændighed, at det i et bestemt tilfælde er blevet fastslået, at infrastruktur er overbelastet, som følge af, at to eller flere jernbanevirksomheder ansøger om kapacitet for så vidt angår transporten af det samme gods, nogen betydning for denne bedømmelse?</p> <p>Betyder bestemmelsen i artikel 45, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU, der bestemmer, at »[i]nfrastrukturforvalteren kan give bestemte transportydelser fortrinsstilling ved planlægningsprocessen og samordningen, jf. dog artikel 47 og 49«, at infrastrukturforvalteren ligeledes kan anvende en national prioritetsregel i tilfælde, hvor det ikke er blevet fastslået, at infrastrukturen er overbelastet? I hvilket omfang (på grundlag af hvilke kriterier) skal infrastrukturforvalteren, inden det fastslås, at en infrastruktur er overbelastet, foretage samordning af ansøgningerne om kanaler samt høring af ansøgere på grundlag af artikel 47[, stk. 1], første punktum, i direktiv 2012/34/EU? Bør denne høring af ansøgere omfatte bedømmelsen af, om to eller flere ansøgere har indgivet konkurrerende ansøgninger om transport af samme fragt (gods)?</p>				
C-133/22	<p>LACD <u>Spørgsmål:</u> 1. Kan der være tale om et andet krav, som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed, som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2011/83/EU oget andet krav, som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed, i henhold til artikel 2, nr. 12), i direktiv (EU) 2019/771, såfremt garantigiverens forpligtelse erknyttet til et forhold, der kan tilskrives forbrugerens person, navnlig dennes subjektive holdning til varen (her: spørgsmålet om forbrugeren er tilfreds med varen, hvilket vedkommende afgør efter eget forgoftbefindende), uden at disse personlige forhold skal hænge sammen med varens tilstand eller egenskaber? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal manglende opfyldelse af krav, der kan tilskrives forbrugerens person (her: forbrugerens tilfredshed med den erhvervede vare), kunne fastslås ud fra objektive faktorer?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	28.09.23
C-308/22	<p>PAN Europe <u>Spørgsmål:</u> 1. Kan den pågældende medlemsstat, der i henhold til artikel 36, stk. 2, i forordning nr. 1107/2009 træffer afgørelse om godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel, afvige fra vurderingen</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	28.09.23

	<p>foretaget af zonen rapporterende medlemsstat, der har behandlet ansøgningen i henhold til artikel 36, stk. 1, i forordning nr. 1107/2009, og hvis ja, i hvilket omfang?</p> <p>2. Hvis det første spørgsmål skal besvares således, at det kan den pågældende medlemsstat ikke, i al fald kun i begrænset omfang, på hvilken måde kan retten til adgang til et effektivt retsmiddel efter chartrets artikel 47 da udformes? Kan rigtigheden af zonen rapporterede medlemsstats vurdering da fuldt ud efterprøves af de nationale retter i den pågældende medlemsstat?</p> <p>3. Såfremt den pågældende medlemsstat eller en ret i denne medlemsstat kommer til den konklusion, at zonen rapporterende medlemsstats rapport hviler på et utilstrækkeligt grundlag, i hvilket omfang er den pågældende medlemsstat da forpligtet til at inddrage zonen rapporterende medlemsstat ved udfærdigelsen af en tilstrækkeligt begrundet vurdering?</p> <p>4. Kan zonen rapporterende medlemsstat nøjes med en vurdering udelukkende på grundlag af de vedtagne vejledninger, selv om den deri omhandlede tekniske og videnskabelige viden ikke længere er fuldt ud aktuel?</p> <p>5. Såfremt det forrige spørgsmål skal bevares benægtende, er det da tilstrækkeligt, at zonen rapporterende medlemsstat dernæst støtter sig på videnskabelig og teknisk viden, der indeholdes i de udarbejdede men endnu ikke vedtagne vejledninger, eller skal zonen rapporterende medlemsstat tage hensyn til al tilgængelig teknisk og videnskabelig viden, også uden for vejledningerne?</p>				
C-309/22	<p>PAN Europe <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Følger det af artikel 2 i forordning 2018/605, at den kompetente myndighed også skal anvende de nye kriterier til konstatering af hormonforstyrrende egenskaber på vurderings- og beslutningsprocesser vedrørende godkendelsesansøgninger, der stadig var under behandling den 10. november 2018, også under hensyntagen til artikel 29, stk. 1, litra e), sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1107/2009?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal den for vurderings og beslutningsprocessen vedrørende godkendelsesansøgninger kompetente myndighed udsætte sin behandling i afventning af Kommissionens konstateringer om følgerne af forordning 2018/605 for alle igangværende procedurer efter forordning nr. 1107/2009, henset til ottende betragtning til forordning 2018/605?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, kan den kompetente myndighed nøjes med en vurdering udelukkende ud fra de oplysninger, der var kendt på ansøgningstidspunktet, selv om den herved anvendte videnskabelige og tekniske viden på det tidspunkt, da den anfægtede afgørelse blev truffet, ikke længere er aktuel?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	28.09.23
C-309/22	<p>PAN Europe <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Følger det af artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 1107/2009 i forbindelse med punkt 3.6.5 i bilag II til denne forordning, at et aktivstofs muligt hormonforstyrrende egenskaber ikke længere</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	28.09.23

	<p>skal vurderes ved vurderingen på nationalt niveau af en ansøgning om godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel?</p> <p>2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, betyder dette da, at den videnskabelige og tekniske viden vedrørende hormonforstyrrende egenskaber, som eksempelvis ligger til grund for forordning nr. 283/2013 og 2018/605, ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om et plantebeskyttelsesmiddel skal godkendes? Hvorledes forholder dette sig til kravet i artikel 29, stk. 1, litra e), i forordning 1107/2009, hvorefter denne vurdering skal ske på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden?</p> <p>3. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes kan en ikkeregeringsorganisation (NGO) som sagsøgeren få adgang til et effektivt retsmiddel som omhandlet i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder for at anfægte en godkendelse af et aktivstof ved en domstol?</p> <p>4. Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, betyder dette da, at det ved vurderingen af en ansøgning om godkendelse er den videnskabelige og tekniske viden om disse hormonforstyrrende egenskaber, der foreligger på dette tidspunkt, som er afgørende?</p>				
C-536/22	<p>VR Bank Ravensburg-Weingarten <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal begrebet »en rimelig og objektiv kompensation [...] for mulige omkostninger, som er direkte forbundet med den førtidige indfrielse« i artikel 25, stk. 3, i direktiv 2014/17/EU fortolkes således, at kompensationen også omfatter kreditgivers mistede fortjeneste, navnlig de fremtidige rentebetalinger, som kreditgiver mister som følge af den førtidige indfrielse? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Indeholder EU-retten og specielt artikel 25, stk. 3, i direktiv 2014/17/EU bestemmelser om beregningen af kreditgivers indtægter ved geninvestering af en førtidigt indfriet forbrugerkreditaftale i forbindelse med fast ejendom til beboelse, som der skal tages hensyn til i forbindelse med den mistede fortjeneste, og i givet fald hvilke? Navnlig: a) Skal den nationale bestemmelse om beregningen tage hensyn til, på hvilken måde kreditgiver faktisk anvender det førtidigt indfrie beløb? b) Må en national bestemmelse give kreditgiver mulighed for at beregne kompensationen for den førtidige indfrielse ved hjælp af en fiktiv geninvestering i sikre kapitalmarkedspapirer med tilsvarende løbetid (den såkaldte aktiv-passiv-metode)? 3) Omfatter anvendelsesområdet for artikel 25 i direktiv 2014/17/EU også det tilfælde, hvor forbrugeren først opsiger en forbrugerkreditaftale i forbindelse med fast ejendom til beboelse på grundlag af en opsigelsesret, der er fastsat af den nationale lovgiver, før han indfrier kreditten hos kreditgiver før tid?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	28.09.23